

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

26. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

28. ČERVNA 2020

Z obsahu:

Modlitba Jakuba

Katecheze
papeže Františka
z 10. června 2020,
Řím, knihovna
Apoštolského paláce
- strana 2 -

Blahoslavený Januarius

Maria Sarnelli
Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewské (8)
- strana 6 -

Mariánský sloup

na Staroměstském náměstí
opět stojí
- strana 8 -

Nejkrásnější květ ráje (9)

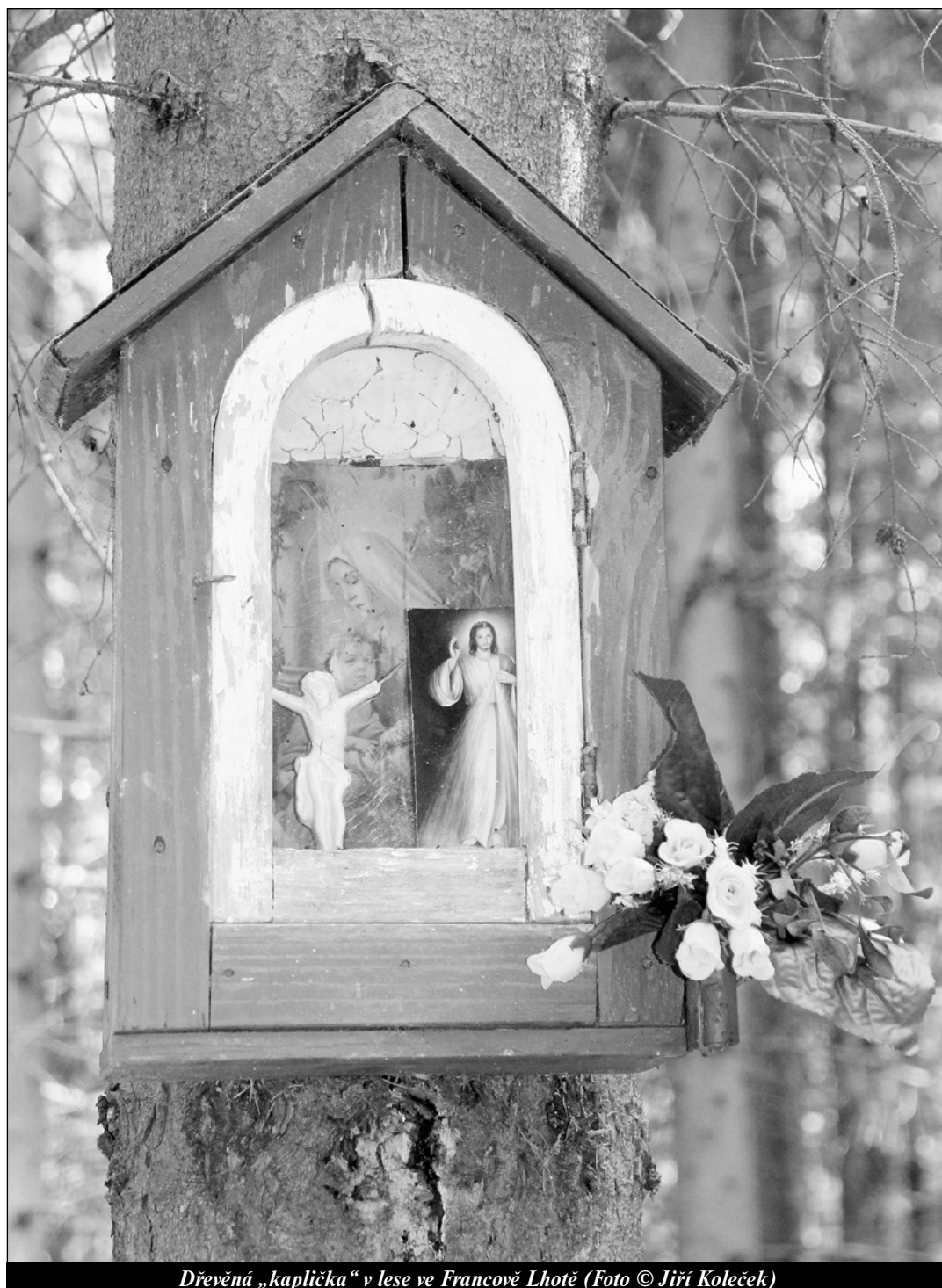
Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 9 -

Agendy OSN využívají

pandemie k propagaci
potratů
- strana 10 -

Podivuhodný život

Mariam Baouardy
(1846-1878) - 2. část
- strana 12 -

Dřevěná „kaplička“ v lese ve Francově Lhotě (Foto © Jiří Koleček)

Modlitba Jakuba (Gn 32,25-30)

Katecheze papeže Františka z 10. června 2020, Řím,
knihovna Apoštolského paláce

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Pokračujeme v naší katechezi o modlitbě. Kniha Geneze nám na životních osudech mužů a žen vzdálených dob umožňuje nahlédnout na ty naše. Mezi patriarchy nacházíme muže, který z chytrosti učinil svoji nejlepší vlastnost: Jakuba. Bible vypráví o svízelném vztahu Jakuba s jeho sourozencem Ezauem. Od malička je mezi nimi rivalita, která nebude překonána ani později.

Jakub je druhorozený syn – byli dvojčaty, ale podvodem se mu podaří vyloučit na otci Izákovi požehnání, patřící prvorozenému (srov. Gn 25,19–34). Je to první z dlouhé řady Istí, kterých byl tento bezskrupulózní muž schopen. Již samo jméno „Jakub“ označuje někoho, kdo se neubírá přímými cestami, je prohnáný.

Před bratrem musí utéci pryč, ale v životě mu patrně všechno vychází. Je schopný podnikatel, velice zbohatne a stane se

majitelem obrovského stáda. Svoji houževnatostí a trpělivostí se mu podaří oženit se s nejkrásnější z Lábanových dcer, do níž se doopravdy zamiluje. Moderním slovníkem bychom řekli, že Jakub byl mužem, který se o sebe uměl postarat a svým důvtipem dokázal získat vše, co si přál. Něco však postrádá. Chybí mu živý vztah k vlastním kořenům.

Jednoho dne pocítil volání domova, svého rodiště, kde dosud žil Ezau, bratr, se kterým nikdy nevycházel dobře. Jakub se vydává na dlouhou cestu a s početnou karavanou a stády přichází až k potoku Jabok. Tady nám kniha Geneze podává pozoruhodný příběh (srov. Gn 32,23–33). Vypráví, jak patriarcha poté, co spolu

Pokračování na str. 11

Nebeský Otec nejlépe ví, co děláme zde na zemi a nač myslíme. Přiznejme si, že bychom i my potřebovali častěji připomenout si tuto skutečnost, kterou v posledních okamžicích svého života plně prožíval bl. Januarius Maria Sarnelli (str. 4–5). A to především proto, že důstojnost a vznešenost Stvořitele převyšuje nekonečným způsobem veškerou důstojnost lidskou. Ale také proto, že se chceme jednou vrátit ke svému Otci – a jak vysvětlíme, že jsme jednali a smýšleli špatně, jako bychom nebyli dětmi svého Otce? Každý z nás by si nyní měl položit zásadní otázku: Kdybych teď předstoupil před Boha a skládal mu účty, co bych mu mohl nabídnout? Neměl bych prázdné ruce? Vážná záležitost! Měla by být součástí každodenního zpytování svědomí...

Je to i Ježíšovým přáním, aby se všechny jeho děti vrátily do Božího domu s plnými dlaněmi a s pocitem splněné povinnosti – pouze takový návrat je šťastný. Ježíšova slova k Alici Lenczewské (str. 6–8) můžeme bez obtíží vztáhnout každý sám na sebe. Vždyť ten, kdo se stane Ježíšovým učedníkem a v důvěře se mu odevzdává, nemůže jen tak zahodit jím nabízené milosti, charismata, duchovní vedení... Byla by to zpronevěra. A ta, jak víme i z našeho světského života, se trestá. Ježíš je nepochybně i v tomto spravedlivý, ale před svým Otcem se v náš soudný den k nám přizná, pokud my zde na zemi jsme by-

Editorial

li schopni uznat svoji chybu, svůj hřích a stále se snažili o nápravu svého vztahu k němu. Vztahu, který není vyjádřen jen slovy, ale i skutky. Je to tajemství našeho hříchu a Boží milosti, chceme-li, milosrdenství, kterého však bez vlastního úsilí o nápravu svého smýšlení, svých skutků stěží dosáhneme. Znamená to: zbavit se své pýchy, sobectví a sklonu k sebepozorování, což vše znemožňuje, aby v našem srdci mohl sidlit Ježíš. Bez důvěryplného odevzdání se Ježíši však nemůžeme v tomto přetěžkém duchovním boji obstát.

Jsmo-li tedy dětmi Boha, Krále všech králů, pak je také samozřejmé, že nám chce Ježíš dát to nejlepší ze svých darů. Je-li naše duše dostatečně pokorná a otevřená Ježíši, pak nás může obdarovat skutečnými perlami a nemusíme se, třeba i v úzkostech, obávat toho, že bychom o některou z jeho perel přišli. Dokonalým příkladem je nám Panna Maria. (str. 9–11) Ona jakožto Matka Božího Syna by – lidskou optikou viděno – mohla být pyšná na své vyvolání. A jaká je její odpověď? Až nepochopitelně pokorná: „Jsem služebnice Páně!“ Chápeme, v čem spočívá velikost lidského ducha? Pokora je skutečným svolavatelem Božího požehnání pro duši člověka...

Čili plná důvěra v Ježíše a pokora před Bohem. Slova, která neustále opakujeme,

skutečnosti, o nichž často rozjímáme. Ne vždy jsme obstáli tak jako kupříkladu Mariam Baouardy (str. 12–13). Kolik času ze svého života jsme už promarnili? Změňme své smýšlení, dokud můžeme! Copak neslycháme často z Ježíšových úst a také v různých Církvi uznávaných zjeveních, že náš čas zde na zemi je krátký?

Mnoho lidí si myslí, že má dost času na to, aby pamatovali na návrat do Otceva domu. Ale co když přijde Boží odvolání z tohoto světa náhle, dříve, než se jako marnotratný syn vydají na cestu zpět k Otci? Ruce takového člověka zůstanou před Bohem prázdné, nebude v nich ani upřímná lítost nad vlastními hříchy a touha po nápravě. Přízná se pak Ježíš k takovému člověku před svým Otcem, nebo bude tato duše odsouzena k věčné trýzni pekelných muk? Jakožto křesťané máme svědčit o své víře čili o tom, že žijeme svůj život i s tím, co následuje po smrti. V době, kdy různé zdravotní, živelné, válečné a jiné pohromy jsou zřejmým ohrožením na životě, bychom o posledních věcech člověka neměli mlčet a měli bychom je zvěstovat druhým. Nebojme se toho, budeme-li mít pevnou důvěru v Ježíše, on nám skrze Ducha Svatého dá slova do úst. Také Panna Maria jistě pomůže, protože je milující Matkou, která chce, aby se všechny Boží děti vrátily do jeho domu v nebesích. Naslouchejme této výzvě naší doby a jednejme!

Daniel Dehner

Dnes budeš svědkem závěrečné řeči, kterou Ježíš připravuje své přátele na jejich apoštolské poslání. Připrav se usebraností a modlitbou, abys dobře pochopil smysl jeho slov. Vyslechnout, co požaduje od hlasatelů svého slova, je důležité i pro ty, ke kterým je posílá. Mají jim totiž nejen naslouchat,

ale všemožně jim napomáhat, aby mohli dostát svému úkolu. Abys mohl Ježíše slyšet a rozmlouvat s ním, opustil jako poslušný Syn a Boží Vyslanec Otcovo lůno, slávu, jas a blaženost nebeského království a odebral se k lidem. Zde uprostřed nich jim slovem i příkladem hlásá radostnou zvěst. Když jej provázíš na této jeho pozemské pouti, máš dostatek příležitostí, abys poznal, že se tomuto poslání věnuje s plným nasazením. O nic jiného se nezajímá. Nevytváří si zázemí rodinného prostředí, nedělá nic pro své pohodlí ani pro zajištění své budoucnosti. Stále trvá stav, že nemá, kam by hlavu složil⁽¹⁾, nemá ani pomyšlení na vlastní blahobyť. Celý svůj život zaměřil k jedinému cíli: *hlásat chudým radostnou zvěst*⁽²⁾. Taková je totiž vůle jeho Otce a tu pokládá za nejvyšší hodnotu, které je třeba se cele zasvětit a obětovat pro ni i život.

Zanedlouho však přijde čas, kdy se cestou kříže vrátí k Otci, *aby nám připravil místo; žeň bude hojná, ale dělníků málo*, potřebuje tedy vychovat své spolupracovníky a nástupce, kteří půjdou, *aby jeho jménem šířili Boží království*. Má-li být jejich hlásání účinné, musí se mu tak jako On Otci odevzdat zcela a beze zbytku. Pokud by jejich srdce ulpivalo na čemkoliv jiném, nemohli by být jeho učedníky. Naprostá oddanost Mistru a svěřenému poslání má přednost i před tak přirozenými a tradičními hodnotami, jako jsou příbuzenské vztahy. Dříve než namítneš, zda to není příliš tvrdé, uvědom si, že *Ježíšovo království není z tohoto světa*. To je také smysl jeho požadavku: *vzít kříž a následovat ho*. Učedníci už jistě potkali žalostný průvod, ve kterém odsouzenec nesl svůj kříž. Při té představě si ještě nepřipouštějí, jak vážně to Pán myslí. Ty však již víš, že to není obrazná fráze ani nadsázka. Ježíš skutečně vynese na svých bedrech kříž

na místo Oběti. **Hlásání jeho slova musí být podloženo dokonalou obětí sebe sama.** Připomeň to všem, kteří nejsou schopni domyslet a docenit to, čemu dnes říkáme

celibát: *svůj život nalezně jen ten, kdo jej ztratí.*

Ježíšovi apoštolové, kteří přijali jeho výzvu, aby ho bezvýhradně následovali a nezištně sloužili evangelium a Božím lidu, jsou

pak pro tebe opravdovým darem a trvalým zpřítomněním Boží velkodušnosti. Pochop, jak bláhová by byla snaha zbavit je zasvěceného života, jako by to byla „vnucená přítěž“! Raději je zahrň vděčnou úctou. Kdybys jim chtěl našeptávat, aby se *ohlíželi nazpět*, dával bys jen najevo, žeš nic nepochopil. Chceš-li jim být opravdu nápomocný, poslouchej Ježíše, který od tebe očekává, že jim posloužíš zcela jiným způsobem. Máš převzít péči o ně a o jejich potřeby tak, aby se mohli plně věnovat svému poslání jak ve službě slova, tak v oběti.⁽³⁾ Mají-li se dokonale ztotožnit s Ježíšem, pak z toho plyne, že cokoli prokazuješ jim, prokazuješ jemu samému. *Kdo je přijímá, přijímá Ježíše*. Přijímat hlasatele znamená přijímat Krista, každá služba prokázaná jim je službou samému Kristu.

Jen se trochu zamysli, a zjistíš, že se dá pro Kristovy kněze udělat mnohem více než jen *podat číši studené vody*. Můžeš bez výhrad uvěřit Pánovu slovu, že *nepřijdeš o svou odměnu*, kdykoliv tvá vynalézavá ochota a obětavost uvolní knězi ruce a čas, aby mohl posloužit tam, kde může posloužit jen on. Porad' se se svatými ženami, které Pána provázely a vydržovaly ho ze svého majetku, a otevře se ti celá paleta možností, jak se může laik podílet na kněžské službě. Občerstvujícím douškem bude pro kněze, kdykoliv mu dáš zakusit, že není sám a že jeho práce v Ježíšově jménu není nikdy marná. I před tebou se tak otevírá cesta *opustit všechno* nepodstatné a pomíjející *a jít za ním*, když přestaneš myslet především na sebe, ale obětuješ své pohodlí pro Boží království.

Kdykoliv ti pak připadne obtížné vidět v nedokonalých lidech Kristovy zástupce, podívej se dobře na ty apoštoly, které dnes Ježíš rozesílá mezi lidi. I oni mají daleko k dokonalosti. Ježíš vidí jejich

Liturgická čtení

1. čtení - 2 Král 4,8-11.14-16a

Jednoho dne Elizeus procházel přes Šunem. Žila tam zámožná žena a ta ho pozvala k jídlu. Kdykoli tam procházel, zašel se tam najíst. A ona řekla svému muži: „Vím, že je to svatý muž Boží, který k nám vždy přichází. Upravíme mu v poschodí malou světničku a dáme mu tam lůžko, stůl, sedadlo a svícen, a kdykoli k nám přijde, může se tam uchýlit.“ Když tam zase jednou Elizeus přišel, vstoupil do světničky a odpočinul si tam. Řekl svému služebníkovi Gechazimu: „Co by se dalo pro ni udělat?“ On odpověděl: „Nemá přece syna a její muž je už starý.“ Elizeus mu řekl: „Zavolej ji!“ Zavolal ji a ona zůstala stát u vchodu. On pravil: „Za rok v tento čas budeš mít v náručí syna.“

2. čtení - Řím 6,3-4.8-11

My všichni, kteří jsme byli křtem ponoření v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponoření do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také bude-

Dokončení na str. 12

vady a nedostatky velmi dobře, a přesto si je vyvolil. Počítá s nimi s takovými, jací jsou. Bude je dále vychovávat jejich služba a milost Božího Ducha. *Pán bude leskem jejich moci a jeho přízní poroste jejich síla*.⁽⁴⁾ Nesnaž se budít svým kritickým postojem dojem, jako by se Ježíš ve svém povolání zmýlil. Raději spoléhej s vírou na jeho slovo a na jeho lásku, která si umí velmi dobře posloužit i nedokonalým nástrojem. Čeho se však musíš pilně vyvarovat, je, abys pro nikoho z nich nebyl pokušením a pohoršením. *Zpívej navěky o Hospodinových milostech*⁽⁵⁾, že dal lidstvu nedocenitelný dar kněžské služby. Pros za kněze i za sebe, aby se ve všech naplnila jeho vůle.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 8,20; ⁽²⁾ srov. Lk 4,18; ⁽³⁾ srov. Sk 6,2-4;

⁽⁴⁾ srov. Ž 89,18; ⁽⁵⁾ srov. Ž 89,2

Blahoslavený Januarius Maria Sarnelli

Byl jedním z nejbližších spolupracovníků sv. Alfonse z Liguori. Už jen to bl. Januaria činí výjimečnou osobností. Navíc ho utvářela hluboká víra i láska k Nejsvětější Trojici a k Panně Marii a také k lidem, zejména k těm na okraji společnosti. Rozdal se jim beze zbytku, což není pouhá fráze, nýbrž holý fakt. Tento redemptorista totiž zemřel celkovým vyčerpáním, jež si přivodil službou Bohu a svým bližním. Právem byl nazýván „Apoštolem Neapole“.

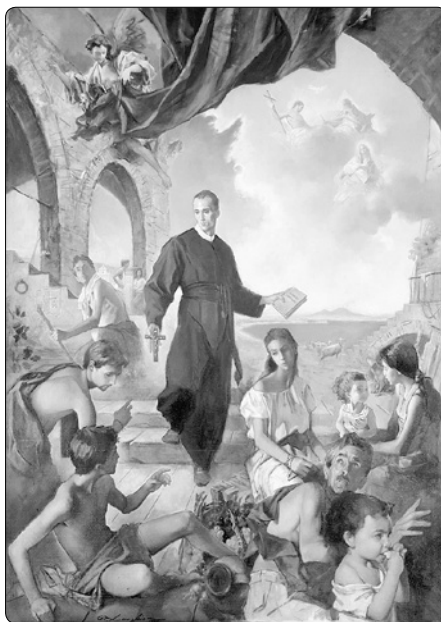
Byl jedním z osmi dětí žádaného neapolského právníka Angela Sarnelliho, který si díky svým úspěchům v soudní síni přišel na slušný majetek a mohl si později opatřit i baronský titul a k němu baronii Ciorani. S chotí Kateřinou, dcerou neapolského měšťana Scopy, vedli příkladný život věřících katolíků, k němuž vychovávali i své děti. Tři ze synů se stali kněžími – Ondřej diecézním, Jan jezuitou a Januarius, narozený 12. září 1702, redemptoristou.

Od svých 10 let navštěvoval Januarius jezuitské kolegium ve svém rodném městě, sídlící prakticky naproti rodinné rezidenci, a ve 14 letech zahořel touhou do Tovaryšstva vstoupit. Na rozdíl od svého staršího bratra Jana, který ho v tomto směru bezpochyby inspiroval, ale nebyl přijat. Nezatrpkl. Uposlechl otcova přání, aby šel podobně jako nejstarší bratr Dominik studovat práva. Díky tomu nabraly jeho životní osudy úplně jiný směr a on mohl žasnout, jak Bůh vede své věrné po bezpečných stezkách, nechají-li se ovšem vést a nechtějí-li umanutě kráčet po cestě, kterou si vytyčili sami.

V roce 1722 obhájl Januarius doktorát a mohl si otevřít vlastní praxi. Po otci podědil výtečné schopnosti, hlavně však ryzí zbožnost. Ve chvílích volna vklouzl do nedalekého kostela a tam trávil desítky minut na modlitbách před vystavenou Nejsvětější svátostí. Samozřejmě pro něj byla každodenní účast na mši svaté a denně též rozjímal tajemství Boží. Vstoupil také do *Kongregace doktorů*, spolku, jehož členové krom společných modliteb přicházeli pondělí co pondělí do jednoho z neapolských špitálů, v němž leželi nevy léčitelně nemocní. Motivováni láskou k bližnímu se o tyto ubožáky starali a konali pro ně i ty nejpodřadnější služby. A lze říci, že právě u lůžek těch stovek strádajících chudáků, kteří přechoť často jevíli známky naprosté duchovní prázdnoty, Januariovi prvně přišlo na mysl, že se chce věnovat lidem

z okraje společnosti, stojícím často nad propastí záhuby.

V souvislosti s tím bylo pro něj podstatné, že se během advokátní praxe spřátelil s jedním kolegou právníkem – jmenoval se Alfons Maria z Liguori – a to zrovna nedlouho předtím, kdy tento prvotřídní advokát prohrál vinou pochybení proces a poté prakticky ze dne na den skončil s právníkou praxí a vstoupil do seminá-

**Giuseppe Antonio Lomuscio (nar. 1955):
Blahoslavený Januarius Maria Sarnelli**

ře. Po vysvěcení v roce 1726 začal Alfons kolem sebe seskupovat zejména mladé lidi, zasvěcené i nezasvěcené, a se zápallem sobě vlastním je vedl blíž a blíž k Bohu. Jedním z nich byl Januarius Sarnelli, jenž za dva roky (1728) Alfonse napodobil, zanechal advokátské praxe a vrhl se na studium bohosloví.

Spolu s Alfonsem z Liguori se usadili v tzv. *Čínském kolegiu*. Jednalo se o institut založený P. Matoušem Ripou, jenž byl dlouhá léta misionářem v Číně. Říši středu však byl nucen opustit a vrátit se domů. V městě pod Vesuvem Matouš nesložil ruce do klína, ale podařilo se mu založit tento institut, v němž chtěl formovat

budoucí misionáře pro Čínu. Představoval si, že Alfons s Januáriem půjdou jednou v jeho stopách, leč chatrné zdraví to mladému Sarnellimu nedovolovalo; navíc neměl pocit, že ho Bůh volá právě k tomuto úkolu. Před očima mu vyvstávaly obrazy na smrt zubožených nemocných nešťastníků v největším neapolském špitále a také mnozí z nejhudších čtvrtí, o něž se nikdo nestaral – kromě skupinky nadšenců vedených Alfonsem, zvané *Večerní konference*. Právě oni k těmto lidem neúnavně po večerech přicházeli a hlásali jim slovo Boží. Připomínalo to tak trochu časy Skutků apoštolských – lidé se houfovali na náměstích, kde k nim kazatelé promlouvali, a nechali na sebe působit Boží moc. Brzy se náměstí plnila tak, že to vzbuzovalo neolibost městských úředníků, proto přikročil Alfons se svými druhy ke vhodné obměně: vytvářeli skupinky menší, s nimiž se scházeli po domech. Kněží účastníci se *Večerních konferencí* poskytovali svátosti zájemcům, jejichž počty rostly geometrickou řadou. Z Neapole (v překladu Nového Města) se skutečně zjevně stávalo nové město. A Januarius Sarnelli na tom měl nezanedbatelný podíl.

Byl rovněž členem *Kongregace apoštolských misí*, jejímž posláním bylo vedení lidových misí. Obě příbuzné společnosti mu daly krom jedinečné zkušenosti nesmírně cennou devízu – poznání mentality lidí na okraji.

Dne 8. června 1732 přijal Januarius kněžské svěcení. Na podzim téhož roku založil Alfons z Liguori ve Scale misijní společenství, jež si vytklo za cíl hlásat radostnou zvěst vesničanům a pastýřům žijícím v okolních kopcích. Dal tím vlastně základ kongregaci redemptoristů. Ač měl Januarius v úmyslu přidat se k Alfonsovým čtyřem druhům, jeho duchovní vůdce P. Manulio mu to rozmluvil. Zdálo se, že prozíravě, neboť úkol duchovně sloužit okolním vesničanům byl nad síly maličkého společenství, které se zanedlouho rozpadlo.

Januarius však neponechal svého přítele jeho osudu, bránil ho jako lev před posměváčky a v červnu roku 1733 mu stál po boku, když vedl misie v Ravellu. V září se pak do Ravella za Alfonsem vrátil a už u něj zůstal, třebaže ho to táhlo spíše do Neapole. Spolu poté vedli misie na území baronie rodiny Sarnelliových, tj. v Ciorani. Tehdy je napadlo zřít zde misijní dům a vystavět kostel. Januariusův otec Angello Sarnelli svolil, ač věděl, že financování tohoto projektu by mohlo přivést rodinu na mizinu. Myšlenku podpořili i oba Januariovi bratři kněží, Jan a Ondřej, a tak mohl v Ciorani brzy spatřit světlo světa první klášter kongregace redemptoristů.

Tři roky působil Januarius jako neocenitelný pomocník zakladatelského díla Alfonsova, až se s jeho souhlasem vrátil zpět do Neapole, protože ho třileté úsilí takřka vyčerpalo a on potřeboval nějaký čas na rekonvalescenci.

Neodpočíval dlouho, brzy se pustil do boje s prostitucí – ten problém mu ležel již dlouho na srdci. Prostitutky byly na základě městského dekretu vykázány na periferii města a Januarius za nimi přicházel, aby je přiváděl ze šikmé plochy zpět na cestu vedoucí k věčnému životu. Věděl, že mnohé z žen dovedla na toto dno extrémní materiální chudoba, proto jim nabízel i případnou pomoc, což si mohl díky slušnému finančnímu zázemí rodiny dovolit. A skutečně se mu podařilo některé z nich přesvědčit ke změně života. Nezastrašili ho ani různí pasáci těchto padlých žen, kteří tak přicházeli o příjmy a kteří se mu v jeho počínání snažili zabránit hrozbou násilí, ba dokonce zabít. „*Jsem připravený snést cokoliv, klidně i smrt. Byl bych šťastný, kdybych měl kvůli svému úsilí zemřít,*“ vyrážel jim zbraň z ruky neohrožený P. Sarnelli.

Další skupinou, na niž zaměřil Januarius svou pozornost, byly bezprizorné děti. Stal se jejich otcem, neapolská drobotina za ním chodila jako ovečky za pastýřem, jehož hlas poznaly. Desítky hladových dítek živil v rodinné vile, kterou obýval, dokonce je sám u stolu obsluhoval. Živil je však i Božím slovem a všichni ti malí pak přirozeně hltali jeho slova o Boží lásce.

K tomu připočteme návštěvy hospiců, vězení, dále četné misie v rámci misijního

díla redemptoristů, na něž odchodem do Neapole v žádném případě nezapomínal, katecheze či duchovní vedení těch, kteří ho vyhledávali. Přitom byl Januarius autorem asi třicítky knížek, jednu napsal i na téma prostituce a například titul *Obnovný svět* vyšel do konce 19. století v neuvěřitelných 38 vydáních! Nejen jimi se stal P. Sarnelli známým daleko za hranicemi města pod Vesuvem, jeho věhlas se jako láva rozléval po celé Evropě. Všude tam doléhaly zvěsti o až nadpřirozené pracovitosti tohoto neapolského kněze.

Januariovo vytižení bylo vskutku obdivuhodné a znásobuje ho ještě fakt, že se musel potýkat s vnitřními boji i nepochoopením těch nejbližších a že trpěl tuberkulózou plic, jež mu způsobovala značná omezení. I tak se vrhal do četných misijních podniků včetně toho posledního, jenž se vztahoval na visky a osady rozptýlené kolem Neapole. Když po roce Alfons jako představený misii usoudil, že by se měl vrátit do Ciorani, svolil k tomu kardinál Spinelli, jenž byl otcem myšlenky těchto misii, pod podmínkou, že posláni po něm převezme Alfonsova pravá ruka – Januarius Sarnelli. Ten souhlasil, přestože cítil, že mu sil vinou stále se zhoršující nemoci kvapem ubývá. Vůbec se nešetřil a bez ohledu na vážný zdravotní stav podstupoval veškerou námahu, která je s tak zodpovědnou funkcí i s obcházením odlehklých vísek spjata.

Ještě v dubnu roku 1744 vedl rekolekce pro kněze v Posilippu – řečeno bez nadsázky, do nich vložil své poslední síly. Koncem měsíce už ho bratři převezli do Neapole, ježto byl tak vyčerpaný, že dále prostě nemohl. Dne 1. května požádal, aby ho přenesli do kostela Santa Maria dell'Aiuto, aby v něm odsloužil mši, avšak hned zkraje bohoslužby pozbyl vědomí a upadl na oltář.

O tři dny později se nechal přenést do nedalekého S. Angela, doufaje, že tamní ovzduší mu prospěje, leč nestalo se tak a koncem května se musel vrátit do Neapole. Umřít. Už si tím byl jist, stejně jako tím, že už nikdy nebude s to stanout u oltáře. Pod svou střechu si ho vzal nejstarší bratr Dominik, jenž jako jediný ze sourozenců v tomto jihoitalském přístavu žil.

Alfons z Liguori nemohl přijít, aby byl svému druhu z nejmilejších nablízku, poslal k němu ovšem dva spolubratry –

P. Francesca Tartagliona a novice Francesca Romita, kteří mu měli být k dispozici, kdyby potřeboval duchovní potravu.

Poslední dny trávil Januarius ve velké vnitřní usebranosti a radosti. Blížil se jeho konec, blížilo se jeho setkání s Vykupitelem, jehož jméno jako redemptorista nosil (Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele = latinsky *Congregatio Sanctissimi Redemptoris*). Svědčí o tom jeho slova, jež pronášel k těm, kteří ho potěšovali.

Tak například komorníkovi svého otce, jenž ho povzbuzoval v důvěře v Boha, protože se beztak ještě uzdraví, řekl: „*Rád bych, kdybych mohl, vykřičel do světa, že jedinou mou potěchou je vědomí blížící se smrti. A vy mi tu mluvíte o životě...*“ Kanovníku Sersalemu, který přišel k jeho lůžku s podobnou radou, zase pravil: „*Otče, nějaký čas mě trápily skrupule, ale nyní děkuji Pánu, že zmizely. Mohu tak umírat v klidu a bez skrupulí. Cokoliv jsem dělal, bylo to se snahou podobat se Bohu. Má obět je již dokonána, nemluvte mi tady proto víc o životě, toužím žít už jen se svým Pánem.*“

Koncem června vydal P. Januarius Sarnelli poslední pokyny ohledně rozdělení almužen a svého pohřbu. Zemřel 30. června 1744 v nedožitych 42 letech, po 12 letech mírou vrchovatou naplněné kněžské služby. Jeho poslední slova na tomto světě byla slova modlitby, kterou zaznamenal jeden z bratří dlicích u jeho lože:

„*Otče můj, zde jsem! Tvor se vrací ke svému Stvořiteli, syn k Otci. Pane, jestli se Ti to tak líbí, vzdychám po možnosti přijít k Tobě a patřit na Tvou tvář. Nechci však zemřít, ani žít, toužím jen to, co chceš Ty. Ty nejlépe víš, co jsem dělal a nač jsem myslel. Vše bylo ke Tvé slávě.*“

U Januariovy otevřené rakve stála vojenská stráž, hrozilo totiž, že nekonečné davy lidí, kteří se s ním přišli rozloučit, ji vezmou útokem ve snaze vzít si něco na památku na milovaného kněze.

P. Januarius Sarnelli byl 2. července pochován v boční kapli sv. Mikuláše v chrámu S. Maria dell'Aiuto. V roce 1894 byly jeho tělesné pozůstatky přeneseny do kostela redemptoristů S. Antonio a Tarsia v Neapoli a o 100 let později do kostela v Ciorani, u jehož vybudování kdysi stál. Dva roky nato (12. května 1996) jej Jan Pavel II. blahořečil.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (8)

(Mista v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova.)

Čtvrtek 1. 5. 86, 23 h.

- Čím je hřích, Otče?

† Odejítím ode Mne.

- Člověk zůstane sám?

† Člověk není nikdy sám. Jestliže není se Mnou, je se satanem, který ho stále víc přitahuje k sobě a uvádí do závislosti na něm. Ponejvíce nenápadně, aby ho nepoplašil.

- Čím je zpověď?

† Návratem s Mou pomocí.

- Co je tehdy nejdůležitější?

† Touha po návratu, vůle k návratu a volání o pomoc ke Mně.

- A zpovědník?

† On je skutečně nástrojem. A nemá význam, jaký ten nástroj je. Já si mohu každým nástrojem posloužit tak, jak chci.

Rozhodnutí, jaký je návrat, záleží na člověku: na síle jeho touhy, na upřímnosti, na důvěře.

Já to všechno vím, a zpovědník plní Moji vůli. Předává ji způsobem možným, aby ji člověk dokázal přijmout. Proto vybidnutí zpovědníka mají moc. Je to Moje moc.

- Ale jsou přece dobří i horší zpovědníci.

† Protože lidé různě naplňují Moji vůli. Není však náhodné, kdo na jakého zpovědníka natrefí. Připomeň si svoje zpovědi, a pochopíš, že každá z nich odpovídala jakosti a síle tvých tužeb, záměrů i vůle smířit se se Mnou.

Pátek 2. 5. 86, 23 h.

- Jak se mám připravovat na racionální naplňování času?

† Dělat plán dne předem nebo ráno a ujednávat to se Mnou. Prosit o souhlas nebo změnu. Později se toho držet.

Méně živelnosti, a víc organizovanosti a důslednosti.

Dodržovat dobu spánku od 23 do 6 - to ti postačí, ale ne méně.

Tehdy budeš plná sil za dne.

Musíš být pružná a pohotová. Večer z toho budeš skládat účty - důkladně. Můžeš si dělat poznámky.

Při zpovědi se z toho rovněž musíš vyznat. To je povinnost nejenom tvoje. Já jsem ti ji uložil. Budu ti pomáhat, ale z tvé strany musí být vůle a úsilí.

Neděle 27. 7. 86, 19:30 h.

† Největším ohrožením pro charismatika a také pro kněze je pýcha. To znamená připisování si Mých darů a chuť vyvyšovat se nad jiné. Při velkých milostech jsou i velká ohrožení. Neznamená to, že je třeba zdržovat milosti a uhášet ducha. Ale spíše opačně: zahrnout péčí a opatrováním skupiny Obnovy. Zapojit je do Církve, aby se stávala stále více charismatickou.

† Lidé jiné spirituality než tvoji jsou Mnou vedeni jinak. Proto je tolik různých cest, různých společenství, různých skupin, hnutí a kongregací.

Ty zůstaň věrná svému a nedej se odradit míněním lidí málo zorientovaných, i kdyby to byli lidé vysoce postavení v hierarchii. Nediskutuj s nimi. Ne každý má dost pokory, aby ti chtěl porozumět nebo změnit své mínění.

Buď si jistá svou cestou. Máš oporu ve Mně i v duchovním otci, kterého jsem ti dal.

Sobota 16. 8. 86, 12 h.

† Chci, aby ses vrátila do Mého domu s plnými dlaněmi a s pocitem splněné povinnosti. Pouze takový návrat je návratem šťastným. Tehdy s radostí a beze studu zasedneš se Mnou u stolu, aby ses těšila tím, co jsem připravil.

Víš snad, jak se cítí ti, kdo přicházejí s prázdnými dlaněmi a s vědomím promarnění Mých darů i své šance?

Nestojí to ani za cenu lenosti v oblasti působení mezi lidmi, ani za cenu lenosti a pohodlnosti duchovní.

Za velké hodnoty je třeba dát velkou cenu těžkostí, vytrvalostí i utrpením...

Po tom všem toužíš, ale tvá touha je slabá, chvílemi se ztrácí.

Víš snad, jak veliké milosti dostávají ti, kteří umějí toužit? Kteří celou svou energii i duchovní sílu proměňují v touhu?

Jsou schopni skutečně pohnout horou - horou zla pronikajícího mezi lidmi.

Příliš zřídka prosíš - za sebe, za druhé.

Já jsem s tebou a čekám na tvoje prosby. Jsem tvým Otcem, Přítelem, Snoubencem.

Měj odvahu přicházet se vším. Víš, jak o tebe dbám, třeba i o drobnosti.

Nestarej se o to, že jsi málo užitečným jiným i Mně. To není pravda. Vykonáváš to, co ti ukládám, dobře. Přijímej a vykonávej úkoly tobě zadané pořad dál. A nemysli na to, že nevíš, jaké dostaneš zítra. Budeš je mít. Vezmou ti tvůj čas, tvoji energii, prostředky, které jsi dostala. A nestarej se o to, že z toho, co máš, není ještě všechno využíváno. Bude. Buď šetrná a rozvážná, aby se nic nepromarnilo.

Není to tvoje, ačkoliv tím disponuješ. Víš o tom. Buď připravena a čekej.

- Jak se dá zdokonalit dar proroctví?

† Rozmlouvat se Mnou co nejčastěji o vlastních záležitostech, o cizích. Dělat prostředníka, předávat.

Neskryvej to. Jednoduše užívej pro dobro jiných a svoje tak, jak užíváš z mnoha věcí, které máš k dispozici.

Pátek 22. 8. 86, 7:30 h.

- Ve svém domě jsem dostala pozhledání na další cestu s Tebou.

Pondělí 1. 9. 86, 9 h.

† Musíš tu být a trpět pro vlastní dobro a pro Moji lásku, která je v tobě. Nestvořil jsem tě pro úkoly, které ti zadávám, ale pro sjednocení v lásce se Mnou.

Pondělí 1. 9. 86, 21:40 h.

† Těš se láskou, jakou ti dávám, setrvejte, a nic neříkej.

Chci tě proniknout a proměnit, abys byla více Moje než dosud. Ztiš se. Buď úplně pasivní. Poddej se Mému působení v tobě...

Úterý 2. 9. 86, 9:40 h.

† Zapiš, co se dělo včera.

- Od včerejšího dne, vlastně od raní Mše svaté, Pán byl se mnou. Jeho pří-

tomnost jsem cítila v sobě. Pocit vnitřního naplnění: síly, klidu, jistoty, že to je On, i tělesné pocity největší intenzity během večerní modlitby.

Dialog a porozumění týkající se událostí dne, dialog lásky, odevzdanost a souhlas se vším. Jeho něha a soucitění. Chápání Jeho vůle v mém životě dosavadním i budoucím.

† Zůstávej v Mé lásce. Odevzdávej Mi všechno neustále. Děle se o všechno se Mnou, protože Já jsem s tebou a chci žít tvým životem, abys ty mohla žít Mnou.

Středa 3. 9. 86, 20:40 h.

† Musíš naslouchat. Naslouchat stejně tak, abys uslyšela jak, a abys byla poslušná.

Můj hlas je tichý, je pozváním, nabídkou. Je zapotřebí dobré vůle a značného úsilí, abys ho uslyšela. Vyžaduje především důvěru.

Přijď. Já stále čekám a volám. A stále jsem příliš opuštěný. Tolik ti chci povědět a tolik dát. Neodkládej naše setkání na potom.

Přijde taková doba, že „potom“ už nebude. A ten čas je blízký.

- Jak rozumět Tvým slovům?

† Přiděлил jsem ti každodenní část Mých radostí, těžkostí a utrpení. Jimi tě zdokonaluji a připravuji tě na sjednocení se Mnou v Mém království. Ale také pro službu a spolupůsobení se Mnou ještě zde.

Buď uvážlivá a oddaná Mně jako Daniel.

Středa 10. 9. 86, 22:30 h.

- Omlouvám se za ty drobné lži v taxi.

† Dávej na sebe pozor. Pokud nechceš dávat pravdivé odpovědi na otázky občas dotěrné - tak řiď rozhovor tak, aby nebyly, nebo neodpovídej. Snaž se zcela vyloučit říkání nepravdy. V nepatrných a nedůležitých záležitostech rovněž.

Víš, kdo je otcem lži. Nepomáhej mu.

Středa 17. 9. 86, 23:30 h.

- Je tu stesk po Tobě, ale jaksi klidný...

† Jsi pohroužená ve Mně, ale zároveň jsi oddělená. Je tu rouška, kterou nemůžeš proniknout. A pohybuješ se jako v mlze. Není tma, ale i tak nic nevidíš. Vnímáš Mě ze všech stran, a nemůžeš dosáhnout.

- To je divný stav, takové zaplňování prázdného místa - stav beztíže. Če-

kám na to, že mě přitáhneš, protože jen to je možné.

Návrat na zemi už nebude. Díky Ti za to, Otče.

† Měla bys Mi říkat jinak. Jsem pro tebe Někým víc než Otcem.

- Víím o tom, ale nedokážu to. Chybí mi odvaha - smělost.

† A stejně to uděláš. Jsi přece Moje snoubenka a Já tvým Snoubencem.

A to, co nás spojuje, je veliká láska. Slibovalas Mi věrnost před Mým oltářem.⁽¹⁾ A byli svědkové. Bylo jich mnoho, i když jsi je neviděla. A je to zapsané v Mých Knihách a nebude nikdy vymazáno.

Souhlasíš, aby tomu tak bylo?

- Ano. Souhlasím a jsem šťastná, že tamty moje přísliby mají takovou moc, takovou důležitost. Toužím je dodržet a musím.

Pomůžeš mi?

† Pořád ti pomáhám. Stále tě obklopuji Mojí láskou a chráním tě. Stále jsem s tebou a vždycky budu. Věříš tomu?

- Víím, že to tak je.

† Teď můžeme jít na hostinu a radovat se spolu, a potom budeš sdílet Můj pozemský osud, než přijdu a vezmu tě do Mého domu. Teď už nic nepiš. Těš se Mnou.

Středa 24. 9. 86, 9:30 h.

- Zde jsem před Tebou, Bože můj.

† Jaké máš problémy, dítě?

- Neznám svoji cestu a všude kolem mne je prázdnota.

† Což jsi Mi přestala důvěřovat?

- Ne. Ale Ty ses ukryl, a já jsem zůstala v té pustině a stesk po Tobě mě spaluje.

† Dobře jsi to řekla: „Spaluje mě.“

Pokud se v tobě spálí připoutání k sobě samotné a zaměření na vlastní pocity - tehdy Mě postřehneš.

Nadměrné sobectví a sklon k sebepozorování Mě zakrývají.

Uvaž to, co jsem řekl, a přijmi důsledky. Já toužím po tvé čisté lásce - nesobeké a nezávislé na tvých pocitech, které s ní jsou spojené.

Proto tě šetrím těchto pocitů.

- Buď se mnou a pomáhej to proměňovat.

† Pomáhám - proto trpíš. Pozbývání sebelásky bolí. Je třeba projít tou bolestí, aby ses od ní osvobodila.

Moje láska, která v tobě sídlí, má tolik místa, kolik jí zanechá tvoje vlastní láska.

Zamysli se nad tím a vyvoď z toho důsledky.

Středa 24. 9. 86, 23:15 h.

- Pomoz mi srovnat si myšlenky a pocity a zbavit se těch nepotřebných.

† Stane se to, ale ne hned. Bude se to stávat v těžkostech a v slzách.

Úterý 30. 9. 86, 10:15 h.

- Čas miji, a já mám stále prázdné ruce.

† Ne tak docela. Máš v nich svoje úsilí, trápení, svoji lásku. Můžeš Mi to dát a toužím to od tebe dostávat po všechny dny tvého putování do Mého domu.

Shromážďuj hodně těch pokladů a odevzdávej. Čím více dáš, tím čistější budeš na prahu, kde tě uvítám, abych tě mohl pozvat dovnitř.

Šťastní ti, kteří všechno odevzdají cestou a přijdou na setkání se Mnou svobodní.

Neděle 12. 10. 86, 10:15 h.

- Musím něco změnit ve svém životě, abych Ti byla blíží?

† Snaž se Mě vnímat ve všem, všude a vždycky. A nejvíc ve vlastní duši.

Očišťuj svoji duši od zbytečných myšlenek a citů, aby celá byla pro Mne.

- Jsi Bohem žárlivým...

† Jsem Jím. Není možné srovnávat Stvořitele s věcmi Jím stvořenými. Jde o uspořádanost, podřízení se příslušné hierarchii.

Má přítomnost ve tvé duši nevyžaduje doslovně vyprázdnění tvého srdce, mysli a tvého okolí. Vyžaduje však uspořádání a zachování takových proporcí, jak to odpovídá skutečnosti. O kolik méně důležité je všechno ve srovnání s Bohem - tvým Stvořitelem a dárce všeho!

Všechno, co je a co máš, je ode Mne.

Pokud máš Mne - máš všechno.

Jestliže s důvěrou a s láskou Mi odevzdáš všechno, Já ti dám a zajistím všechno, co potřebuješ. Vybírám tehdy z nekonečného množství věcí, z nekonečného množství možností, jaké mám, ty, které jsou pro tebe nejlepší a které budou sloužit tvému povznesení.

Ty nedokážeš zvolit samostatně, protože tvá hodnocení jsou nesprávná, povrchní, mylná. I s dobrým úmyslem se dopouštíš chyb, poněvadž nemáš správnou

orientaci. Jako člověk ji nikdy mít nebudeš. Tvůj odhad se opírá o smysly a lidský rozum, a s jejich pomocí se nedá poznat celá Pravda a nedá se ve shodě s ní oceňovat, aby se dalo vybrat, co je nejlepší.

Jedině Já mám takovou možnost. A ponechávám tě miluji, chci ti pomoci v usku-tečňování volby a urovnání toho všeho, co naplňuje tvoji duši.

Moje žárlivost je jiná než závist lidská. Já ti nechci nic vzít, ale chci ti dát to, co je nejlepší. Proto je potřebné ve tvé duši místo na ty Moje dary.

K čemu jsou ti plevy, když můžeš mít jenom perly. A jenom perel je hodné tvoje nitro, protože pro ně jsem je stvořil. Pro ně jsem je připravil, ještě než jsi začala existovat.

Moje ubohé, slepé, malé děti přepřelují svoje duše smetím a odpadky tohoto světa a nemají v nich místo pro perly Mé lásky. Mám tolik pokladů a chci je uložit v duších, ale není v nich místo.

Otevři svou duši a dovol uspořádat to, co v ní je. Podíliš se na tom, co v ní konám. Nic nechci měnit proti tvé vůli. Buď tedy se Mnou a spolupracuj. Poslouchej Moje rady a dělej, k čemu tě vybízím. Buď se Mnou, stále připravená a bdělá – ochotná k činu.

† Chceš-li jít se Mnou dál, je třeba zničit dosavadní svatyně ve tvé duši, a postavit novou, ve které stavebním materiálem bude Má láska a Má Pravda.

Tvá duše musí být archou naší úmluvy, ve které se budeme setkávat, abychom pokračovali a sdíleli oběť pro spásu dětí tohoto světa.

Miluji tě, Mé dítě, Moje malá snoubenka, a toužím být s tebou v čistotě tvého srdce. Obětuj Mi je stále, a já se postarám, aby bylo čisté.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Świadectwo. Dziennik duchowy. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.*

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Byl to pravděpodobně první soukromý slib, který Alice složila Bohu.

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svätý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ČERVENEC 2020

VŠEOBECNÝ ÚMYSL

Naše rodiny. – Modleme se, aby rodiny dnešní doby byly doprovázeny s láskou, úctou a radou.

NÁRODNÍ ÚMYSL

Za rozpadající se rodiny a manžele v krizi – ať na přimluvu sv. Zdislavy vzájemnou láskou, úctou a věrností najdou cestu k sobě i k Bohu.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Mariánský sloup na Staroměstském náměstí opět stojí

Ve čtvrtek 4. června 2020, na svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze, bylo dokončeno osazení posledních částí architektury Mariánského sloupu k uctění jeho Matky, Panny Marie. Byl osazen největší díl sloupu, šestimetrový, 22 tun vážící dřík. V odpoledních hodinách byla za hlasu zvonů z věží chrámu Matky Boží před Týnem, zpěvu mariánských písní a spontánního potlesku přítomných osazena socha Panny Marie Immaculaty. Vrátila se na své místo v srdci Prahy i naší vlasti po 102 letech a 17 letech čekání na provizorním podstavci u bočního vchodu do Týnského chrámu.

Střed Prahy získal novou siluetu v podobě hodnotné umělecké kopie. Společnost pro obnovu Mariánského sloupu děkuje všem, kteří doma i v zahraničí přispěli svými dary na vznik a dokončení tohoto velkého díla. Největší gratulace a poděkování patří obětavému a neúnavnému pracovníku, akademickému sochaři Petru Váňovi, jeho rodině a všem jeho obětavým spolupracovníkům, kteří pracovali na zhotovení celé architektury sloupu i soše Panny Marie s přestávkami 22 let.

Podle www.marianskysloup.cz

Nejkrásnější květ ráje (9)

PANNO ÚCTYHODNÁ

PANNA MARIA KRÁLOVNA A VLÁDKYNĚ SVĚTA

„Mnou kralují králové a vznešení vyhlásují právo; mnou vládnou knížata i velmoži, zákonití soudcové.“ (Př 8,15–16)

Panna Maria, pravá Matka Ježíše, Krále a Pána celého světa, je díky této skutečnosti Královnou a Vládkyní nejen lidí, ale také andělů. S Ježíšem má tak právo vlády nad celým stvořením, a dokonce i těch, kteří jsou obdařeni rozumem, tak aby s nimi mohla disponovat podle svého dobrého uvážení. Můžeme tedy pravdivě říci, že Bůh při stvoření světa měl na paměti zvláště tyto dvě osoby, které miloval více než všechny lidi a anděly dohromady. Ano, pro Ježíše a Pannu Marii stvořil Bůh tento velký vesmír a okrášlil jej na všech místech.

Raduj se, má duše, že vidíš svou svrchovanou Královnou, jak ve svých rukou drží žezlo světa. Obdivuj tuto nedostížnou ženu, vyvýšenou v důstojnosti a naplněnou vůči nám nejněžnějšími city smilování a soucitu. Smilování Panny Marie je pro nás ubohé hříšníky nevyčerpatelným zdrojem naděje, zárukou věčného života.

„Zdravas Královno, Matko milosrdenství, buď zdráva! Živote náš, sladkosti a naděje naše, buď zdráva!“

* * *

Důstojnost Matky Boží, na kterou byla Panna Maria povýšena, a úkol Matky lidí, který jí Ježíš Kristus svěřil, nám dovoluje z mnoha příčin vzdávat čest Svaté Panně se zvláštní úctou.

Především, znamenitost Bohorodičky je tak velká, že dává Panně Marii právo na kult podřízenosti, kult, který je odvozen od Ježíšova božství, avšak tento kult je nadřazen úctě všem svatým. Právem se tedy úcta k Panně Marii nazývá kultem hyperdulie a spočívá v úctě Svaté Panny jako Bohorodičky Vtěleného Slova, pravého Boha a pravého člověka a Pána celého světa.⁽¹⁾

Dále dlužíme Panně Marii také kult dule, díky těm úžasným milostem, kterými je obdařena, a hrdinským ctnostem, které žila během svého pozemského života. Touto

úctou k Panně Marii ji uznáváme za naši Královnou a sebe prohlašujeme za její oddané služebníky.

Avšak nemáme ctít Pannu Marii pouze soukromě; dlužíme jí také veřejnou úctu. Neboť tak jako jednotlivci, oddělení od sebe, jsou vděční Matce Boží za výkupné milosti, které Ježíš Kristus pro každého získal, stejně tak celé lidstvo přijalo skrze Pannu Marii právo na vznešenost: „Tys sláva Jeruzaléma, tys radost Izraelova, ty čest jsi lidu našeho, neboť zmužile jsi jednala!“⁽²⁾

* * *

Úcta, kterou křesťané prokazují Panně Marii, není úctou bez plodů; je to zdroj nespočetných milostí pro jednotlivce i celou společnost.

Tato úcta je na prvním místě nejúčinnějším prostředkem přístupu k Ježíši; neboť znalost a láska k Panně Marii přirozeně vede duši ke znalosti a lásce našeho božského Spasitele, jehož nejmilnějším napodobením, které kdy existovalo, je Svatá Panna.

Dále čest, kterou prokazujeme Panně Marii, nevyhnutelně přispívá k úctě k Ježíši a stává se pro něho zdrojem slávy a chvály, jak je psáno, že rodiče jsou slávou svých dětí: *Gloria filiorum patres eorum.*⁽³⁾

Zároveň pevná víra v privilegia Panny Marie je znamením pravé víry ve Vtělení a další tajemství naší víry. Odtud také Církev prohlašuje, že Panna Maria zničila všechny hereze na celém světě: *Gaude Maria Virgo, cunctas haereses sola interemisti in universo mundo.*⁽⁴⁾

Konečně úcta, kterou vzdáváme Panně Marii, je bezpečná studnice požehnaní, ať už v duchovním, anebo dočasném životě, neboť tato mocná Královna nikdy neopouští své služebníky, ale neustále jim pomáhá během jejich života a s velkým potěšením jim pomáhá také v hodině jejich smrti. Na lásku odpovídá láskou: *Ego diligentes me diligo.*⁽⁵⁾

PŘÍKLAD - CTIHODNÝ JULIUS ARRIGHETTI

Ctihodný Julius Arrighetti se narodil ve Svatém Petru nad Sieve blízko Florencie 16. března 1622. Díky své hluboké zbož-

nosti ke Královně nebe vstoupil již jako velmi mladý do řádu servitů.

Když vstoupil do noviciátu, brzy se odlišoval od spolubratrů svou vzácnou láskou k Matce Boží. Později byl zvolen za představeného kláštera Nejsvětějšího Zvěstování ve Florencii, kde v té době žilo přes sto mnichů. Jeho první myšlenkou bylo odmítnout tento důležitý úřad, ale po rozlišení, že to je vůle Boží, pokorně se podřídil tomu, být k dispozici svým představeným řádu.

Hledal tedy nejdříve ochranu a pomoc u své nebeské Ochránčyně. Jednou v noci, když byli již všichni mniši ve svých celách, si vzal klíče kláštera a donesl je do kostela, umístil je na oltář Nejsvětějšího Zvěstování, lehl si v prostraci na zem a zvolal: „Nejsvětější Panno, nejmilejší Ochránčyně, ty nejlépe znáš, co tato duchovní rodina potřebuje. Ty také vidíš, jak jsem slabý. Ty tedy musíš být Představenou, Matkou, abys tuto rodinu vedla, a já budu tvým pomocníkem a mluvčím.“

Poté se Juliovi zdálo, jak později vypověděl několika svým bratřím, že byl rukou zdvižen ze země a slyšel hlas, který mu říkal: „Měj důvěru a vytrvej ve svém díle.“ Povstal zcela posílněn a počal vést početnou duchovní rodinu, která mu byla svěřena, s takovou moudrostí, že po nějaké době byl zvolen za představeného celé provincie.

Po třech letech v úřadě byl pohnut láskou k samotě, vzdal se úřadu provinciála a uchýlil se jako poustevník na horu Senario, aby zde vedl kající život mezi poustevníky servity, kteří žili na této svaté hoře v duchu modlitby a umrtvování.

Brzy nato byl Julius povolán dopisem Inocence XI., aby přijal úřad představeného celého řádu, jehož hlavní péčí bylo rozšířit úctu k naší blahoslavené Panně. Když doba jeho úřadu vypršela, tentýž papež ho v něm opět potvrdil a ctihodný Julius Arrighetti tak pokračoval ve vedení Řádu služebníků Mariiných se zvláštní její pomocí do generální kapituly v roce 1690, kdy požádal, aby byl úřadu zbaven.

Kapitulní otcové byli zarmouceni, protože věděli, že v něm ztrácí nejen horlivého představeného řádu, ale také milujícího otce a bdělého pastýře. Julius zemřel v pověsti svatosti 10. října 1705 a zanechal za sebou pozoruhodný příklad, jaký má být každý služebník Panny Marie.

MODLITBA

Ó Panno Maria, uznávám a prohlašuji tě za Královnu celého světa a volím si Tebe tento den za svou Královnu a Matku. Ó Matko Vtěleného Slova, přijmi mě za svého služebníka: jsem Tvůj a přeji si být Tvůj navždy: *Ego servus tuus et filius ancillae tuae.*⁽⁶⁾ Amen.

PANNO CHVÁLYHODNÁ

ZVĚSTOVÁNÍ PANNĚ MARIÍ

„Zdráva bud', milosti plná, Pán s tebou, požehnána jsi mezi ženami.“ (srov. Lk 1,28)

Ponořena v dokonalé kontemplaci, pokorná Panna z Nazareta, Snoubenka tesaře Josefa rozvažovala o porušené lidské přirozenosti a zároveň horlivě toužila ve svém srdci po příchodu Mesiáše příslibného proroky. Znenadání k ní přišel nebeský posel. Je to archanděl Gabriel, který se před ní s úctou uklonil a řekl: „Zdráva bud', milosti plná, Pán s tebou, požehnána jsi mezi ženami.“ Mnoho svatých osob před ní bylo pozdraveno druhou polovinou tohoto pozdravu, ale nikdo před ní neslyšel slova „milosti plná“. Proto také Svátá Panna ve své pokoře rozvažovala, co tento výjimečný pozdrav může znamenat. Anděl v odpověď na její pochybnost pokračuje, aby jí zjevil Boží tajemství: „Nalezla jsi milost u Boha.“ Panna Maria je plná milosti, a proto je také předurčena být Matkou Vtěleného Slova: „Hle, ve svém lůně počneš a porodíš syna.“ (Lk 1,31)

Proroci předpověděli příchod Mesiáše, který obnoví zemi prostoupenou hříchem rosou Boží milosti. Patriarchové jej toužili vidět jako rozdavatele život dávající milosti. Panna Maria ve svých kontemplacích jej také uviděla, jak korunuje své vyvolené milostí. Bylo tedy Boží vůlí, aby Matka Krále z Boží milosti byla Pannou, v níž bude milost přebývat v plnosti.

* * *

Vtělení Slova však bylo mystické spojení Boha s lidskou přirozeností. Nepostačovalo, jen aby se Stvořitel chtěl spojit se svým stvořením: toto dílo by nebylo dokonalé, pokud by také stvoření svobodně nesouhlasilo s tímto spojením. Proto byl archanděl Gabriel poslán k Panně Marii:

Agendy OSN využívají pandemie k propagaci potratů

Nejen zajištění potravinové bezpečnosti, základní lékařské péče či odpočívajících sanitárních podmínek, ale také podporu potratů považují agendy OSN za klíčová opatření schválená v rámci humanitárního balíčku pro boj s koronavirem.

Ochrana „reprodukčních a sexuálních práv“, řečeno terminologií dokumentů Světové zdravotnické organizace (WHO) a Populačního fondu OSN (UNFPA), je podle těchto agend klíčová pro boj s následky šíření nového koronaviru. Podobná konstatování se objevila také v plánu na boj proti humanitární krizi podepsaném generálním sekretářem OSN. Nejde však jen o slova, protože na realizaci plánu byly uvolněny také ohromné finanční prostředky. Rozpočet globálního plánu OSN na boj s pandemií přesahující 2 miliardy dolarů postoupil Populačnímu fondu 120 milionů dolarů na to, aby byl v rámci národních systémů zdravotní péče udržen trvalý přístup ke službám „sexuálního a reprodukčního zdraví“.

V době virového ohrožení stavějí agendy OSN především na propagaci farmakologických potratů a některá abortivní farmaka označují za „základní léky“. Zdůrazňuje se přitom, že

co nejširší dostupnost potratů v době pandemie je stejně důležitá jako například ochrana těhotných žen anebo rodiček. Pod vlivem těchto úvah byla v době pandemie významně uvolněna omezení potratových pilulek například ve Velké Británii a Francii, kde je nyní dovoleno vykonávat potrat ve vlastním domě za pomoci silných farmakologických prostředků, bez nutnosti návštěvy nemocnice nebo potratové kliniky. Světová zdravotnická organizace dokonce doporučuje domácí potraty bez lékařského dohledu jako nejlepší řešení, zejména tam, kde je přístup do nemocnic z různých důvodů omezený. Farmakologický potrat zároveň označuje za způsob péče o vlastní zdraví.

Populační fond OSN sponzoruje rovněž „minimální balíček počátečních služeb“, vytvořený OSN jako nástroj odpovídající na „potřeby reprodukčního zdraví pro začátek každé krize“. Balíček má být rozepisován do všech zemí zasazených jakoukoli humanitární krizí. Obsahuje celou soustavu nástrojů potřebných k provedení potratu a počítá s vysláním specialistů vyškolených v této oblasti.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
23. 5. 2020

jeho posláním bylo oznámit Sváté Panně nebeské tajemství a přijmout od ní, zástupkyně lidského pokolení, její souhlas s úradky Boha na výsostech.

Avšak vůle Panny Marie byla v naprostém souhlasu s vůlí Boží: jak by tedy mohla odmítnout andělovo poselství? Pokorná Panna Maria ani na okamžik nepochybovala ani neotálela se svým rozhodnutím. A sotvaže porozuměla Boží vůli, hned vyslovila s nevýslovnou láskou a plným souhlasem ta vznešená slova, která budou pro obdiv celému světu do konce věků: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova!“ (Lk 1,38) – *fiat mihi secundum verbum tuum.*

* * *

Lidská mysl nikdy zcela nepochopí, jak Vtělení, které se uskutečnilo v Panně Marii v ten okamžik, kdy vyslovila ono jedinečné, převratné *fiat*, jak moc ji povýšilo a bylo pro ni požehnáním.

Přesto, kdo by si to pomyslel? V okamžiku, kdy byla povýšena nad všechny anděly a lidi, ponížila se, jak jen bylo jí, co by stvoření, možné. Její vznešenosti bylo dosaženo jen její pokorou. Svátá pokoro, jakým jsi potěšením pro Krále slávy, neboť má zalíbení v těch, v kterých přebýváš!

Křesťanská duše, chovej v sobě po vzoru Matky Boží krásný květ pokory. Jen tak můžeš na sebe svolat Boží požehnání.

Tak jako pád andělů i člověka započal vzpourou proti Božimu zákonu, tak je to pýcha, která je u věčného zavržení hříšníků. Na druhé straně, je to upřímné napodobování pokory Ježíše a Panny Marie, kteří jsou základem i vrcholem naší spásy.

PŘÍKLAD - SV. FILIP BENICIUS

Je to vůle Boží, aby byla blahoslavená Panna Maria milována, ctěna a uctívána po celém světě jako pravá Vládkyně a Pa-

Modlitba Jakuba – dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

s karavanou a velkým stádem přebrodí potok, zůstává o samotě na cizím břehu. A přemýšlí o tom, co jej druhý den čeká. Jak se k němu zachová jeho bratr Ezau, kterého obral o prvorozenectví? V Jakubovi víří myšlenky... A když se setmí, znenadání jej kdosi neznámý napadne a začne s ním bojovat. *Katechismus* k tomu podává vysvětlení: „Duchovní tradice Církve viděla v tomto vyprávění symbol modlitby jako boje víry a vítězství vytrvalosti.“ (*Katechismus katolické církve*, 2573)

Jakub zápasil celou noc, ale nedal se přemoci. Nakonec je přemožen, když mu protivník vykloubí kyčel, takže bude po zbytek života kulhat. Onen tajemný protivník se patriarchy zeptá na jméno a říká mu: „Už se nebudeš jmenovat Jakub“ – už nebudeš mužem, který nejedná přímo, změní mu jméno, život i postoj. Říká mu, budeš se jmenovat – „Izrael, protože jsi projevil sílu vůči Bohu i lidem a obstál jsi.“ (Gn 32,29) Také Jakub se tedy táže: „Sděl mi prosím své jméno.“ Ten mu je neřekne, ale zato mu požehná. A Jakub pochopí, že se setkal s Bohem „tváří v tvář“ (srov. Gn 32,30–31).

Zápas s Bohem je metafora modlitby. Za jiných okolností prokázal Jakub schopnost vést s Bohem dialog a vnímat jeho přátelství a blízkost. Avšak oné noci z tohoto vleklého zápasu, ve kterém téměř podlehně, vychází Jakub proměněn. Dostává jiné jméno, jiný způsob života, jinou osobnost. Poprvé není tím, kdo má situaci ve své moci, chytrost mu není nic platná, už není stratémem a mužem, který se vším počítá. Bůh jej navrácí pravdě smrtelníka, který se třese a bojí. Poprvé nemá Jakub nic jiného, co by Bohu předložil, než svoji vlastní zranitelnost a bezmoc. A tento Jakub od Boha obdrží požehnání, s nímž se přiblíží do zaslíbené země: zranitelný a zraněný, avšak s novým srdcem. (Kdysi mi jeden starý, dobrý muž – dobrý křesťan, ale hříšník, který měl velkou důvěru v Boha – řekl: „Bůh mi pomůže. Nenechá mne samotného. Vstoupím do ráje jako kulhavý, ale vstoupím.“) Předtím byl [Jakub] sebejistý, důvěřoval své chytrosti. Byl člověkem neprodyšným pro milost, vzdoroval milosrdenství. Nevěděl, co je milosrdenství. On byl tím, kdo poroučí, měl pocit, že

milosrdenství nepotřebuje. Bůh však zachránil, co zahynulo. Dal [Jakubovi] pochopit, že je hříšníkem, který milosrdenství potřebuje, a zachránil jej.

Všichni máme nějaké noční setkání s Bohem, nějakou noc, temnotu, chvíle hříchu a dezorientace ve svém životě. Vždycky tam dochází k setkání s Bohem. On nás překvapí ve chvíli, kdy se nenačejeme a jsme nuceni být opravdu sami. Oné noci si v zápase s neznámým uvědomíme, že jsme pouze ubozí lidé, a dovolím si říci: ubožáci. Avšak právě tehdy, kdy se cítím ubožákem, není třeba se bát, protože v té chvíli nám Bůh dá nové jméno, které obsáhne celý náš život, změní srdce a udělí nám požehnání vyhrazené tomu, kdo se od něho nechá proměnit.

Toto je tedy hezká pozvánka, abychom se nechali Bohem proměnit. On ví, jak to učinit, protože každého z nás zná. „Pane, Ty mne znáš“ – můžeme mu říci každý – „Ty mne znáš, Pane, proměň mne.“

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)*

novnice nebe i země. Ze všech světců, kteří velkou měrou přispěli k šíření této úcty k Matce Boží – a tím si křesťanský lid uvědomil, jaké výhody mohou všichni obdržet z jejího praktikování –, byl na předním místě sv. Filip Benicius, pátý generální představený Řádu služebníků Mariiných.

Narodil se o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, díky které byl také povolán ve svém mládí do řádu, který sama nedávno založila obdivuhodným způsobem na hoře Senario. Po zvolení představeným se zcela zasvětil šíření slávy blahoslavené Bohorodičky a přiváděl k ní tolik lidí, jak jen mohl, aby se oddali její lásce.

Po uposlechnutí příkazu nebeské Královny odešel z Itálie do Francie, Německa a Polska, aby tam všude kázal o slávě Panny Marie a zakládal kláštery, ze kterých se mohla úcta k Matce Boží šířit mezi věřícími.⁽⁷⁾

Jeho hlásání potvrdilo také mnoho zářků. Vícekrát se ztratil v hustém lese a byl vyveden andělem na správnou cestu. Obrátil několik zatvrzelých hříšníků a viděl dobré ovoce svých kázání. Mnoho mladých mužů z urozených rodin poklek-

lo k jeho nohám a prosilo o přijetí do Řádu služebníků Mariiných.

V touze hlásat Kristovo království sv. Filip vyslal mnoho mnichů také mezi pohany, aby radostnou zvěst spásy přinesli těm lidem, kteří byli zcela ponořeni ve tmě a stínu smrti. Mnoho těchto misionářů se stalo obětí pronásledování mečem se slovy svatých jmen Ježíše a Marie na rtech.

Až do konce svého života sv. Filip Benicius neustával v hlásání slávy Panny Marie. Smrt ho zastihla na cestě, kterou podnikal k počtě nebeské Královny. Během návštěvy klášterů svého řádu, ve kterých povzbuzoval věřící k úctě Matky Boží, vydechl svou duši, drže ve svých rukou obrazek ukřižovaného Krista, který mu byl tou nejvzácnější knihou. Stalo se tak 22. srpna 1285, v oktávu Nanebevzetí Panny Marie.

MODLITBA

Ó nejslavnější Panno Maria, která sis zasloužila pro svou pokoru být naplněna milostí a stát se Matkou Původce veškerého dobra, vypros mi, prosím, u svého Syna, abych nikdy nebyl pyšným a nepo-

stavil žádnou překážku dílu milosti v mé duši. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: The Fairest Flower of Paradise. London 1922. Str. 108-119

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- ⁽¹⁾ *Kult latrerie* je vzdáván pouze Bohu, *kult du-lie* je vzdáván svatým, jejich ostatkům, obrazům, andělům. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ Jdt 15,9–10 (překlad Dr. Hejčla).
- ⁽³⁾ „Korunou starců jsou děti jejich dětí.“ (Př 17,6)
- ⁽⁴⁾ První antifona třetí nokturny z hodinek Panny Marie.
- ⁽⁵⁾ „Miluji ty, kdo mě milují.“ (Př 8,17)
- ⁽⁶⁾ „Jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice.“ (Ž 116,16)
- ⁽⁷⁾ Socha sv. Filipa Benicia je umístěna na Karlově mostu, tu u sochaře Michaela Bernarda Mandela nechali zhotovit v 17. století čeští servité. Socha zde jako jediná je mramorová. [pozn. překl.]

Podivuhodný život Mariam Baouardy (1846-1878) - 2. část

Drama v Alexandrii

Malá Mariam z Galileje, kterou si osvožil po smrti jejích rodičů strýc, ho následuje do Egypta.

Krátce po prvním svatém přijímání v roce 1854 opustili její adoptivní rodiče Abellin a vydali se do Egypta, do okolí Alexandrie. Pro Mariam bylo srdcervoucí odloučit se od pahorků Galileje, od hory Karmel, o níž se říká, že prorok Eliáš je tam stále přítomný.

Život v Alexandrii probíhal bez zvláštních událostí až do dne, kdy se její strýc rozhodl, aniž by o tom s ní předtím mluvil, že ji provdá za jednoho vzdáleného příbuzného, který žije v Káhiře. Ona byla třináctiletá, ale slaboučká, takže by ji odhadovali na sedm nebo osm let.

Mariam rozhodně odmítla. Složila slib, že se odevzdá Pánu. Při zásnubách, kdy se měla objevit ve vsí kráse, se ukázala s ostříhanými vlasy a své ozdoby odložila na stolek.

Potupa byla veliká. Její strýc jí dal polhlavek. Melchitský biskup z Alexandrie se do toho také zamíchal, ale nedosáhl ničeho. Byla vyhnána do kuchyně k domácím posluhovačkám a po celý týden tam s ní špatně zacházeli. Zesměšňovali ji a obviňovali. Přemýšlela o tom, že by utekla ke své tetě, která před deseti lety přijala je-

jího mladšího bratra Boulose v St. Jean v Akře. Večer 8. září 1859 poprosila teď už čtrnáctiletá Mariam jednoho starého tureckého rodinného sluhu, který se chtěl vrátit zpátky do Palestiny, o jeho pomoc. On jí pomoc slíbil za podmínky, že se obrátí na islám. Když viděl její odpor, který považoval za urážku, prořízl jí hrdlo zakřivenou šavlí, zahalil ji do prostěradla a odnesl na smetiště na konci ulice, aby ukryl svůj zločin.

Všem, kdo se ptali na její nápadnou strašlivou jizvu, kterou měla po celý život, řekla Mariam, že zažila, jak se její duše oddělila od těla, které bylo skutečně mrtvé. V krajině bez slunce nebo lampy, ale přesto jasně zářící, se jí zjevili Pán, Matka Boží, andělé, svatí a její rodiče. Zjevení skončilo, pak byla vyzvána jedním hlasem, aby se vrátila na zem, protože její poslání není ještě ukončeno. Probudila se v jeskyni, kde jí jedna modře oděná rádovala sestra zašila ránu na krku a obvázala ji a pečovala o ni několik týdnů.

Řekla Mariam: „Půjдете do Francie, kde se stanete řádovou sestrou. Bude te dítětem sv. Josefa, než se stanete dcerou sv. Terezie. Oblečete hábit karmelitek v jednom z jejich klášterů. V dalším klášteře složíte profesi [sliby] a ve třetím klášteře, totiž v Betlémě, zemřete.“ (Všechna tato proroctví se uskutečnila,

Mariam Baouardy a Berthe Dartigaux

počínaje obláčkou v Pau, přes její profesi v Indii až k její smrti v Betlémě.)

Potom, co se rána zavřela, zavedla řeholnice pacientku ke kostelu sv. Kateřiny v Alexandrii. Tam zavolala zpovědníka, jednoho františkána, který ji vyzpovídal. Když Mariam vyšla ze zpovědnice, byla její ošetřovatelka pryč. Už jí nikdy neviděla.

Mariam nazírala na sebe jako na někoho, kdo byl uzdraven zázrakem, a upevňovala se celý život v přesvědčení, že se mohlo jednat jenom o Matku Boží, aby se od toho dne plně zasvětila Marii. Pravost rány byla později potvrzena jedním ateistickým lékařem v Marseille, který byl povolán k jejímu nemocničnímu lůžku, protože se myslelo, že je nemocná, zatímco šlo o dlouhou extázi. Když onen ateistický lékař prohlížel deset centimetrů dlouhou a centimetr širokou ránu, zvolal vzrušeně: „To musí být Bůh, jinak by nemohla přežít!“ ... Její matka představená mluvila také o této slavné ráně, o chybějících kostech v úrovni krku a o drsném hlasu, který měla po zbytek života na základě rozdělení artérie (tepny) křivou šavlí jejího atentátníka.

Měla teprve 14 let, stála sama na nádvoří kostela sv. Kateřiny, traumatizovaná a plná bázně při myšlence, že by jí strýc mohl znovu najít. Uprchla od své rodiny a hledala zaměstnání služky, protože

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

me žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Když umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

Evangelium - Mt 10,37-42

Ježíš řekl svým apoštolům: „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mě hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mě hoden. A kdo

nebere svůj kříž a nenásleduje mě, není mě hoden. Kdo nalezne svůj život, ztratí ho, kdo však ztratí svůj život pro mě, nalezne ho. Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mě poslal. Kdo přijme proroka, že je to prorok, dostane odměnu jako prorok; kdo se ujme spravedlivého, že je to spravedlivý, dostane odměnu jako spravedlivý; kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“

to byla jediná práce, kterou uměla. Měla nestálý život, protože chtěla z Alexandrie do Jeruzaléma a pak se protlouct do Bejrútu, kde končila jeho poslední etapa před převozem do Marseille...

Na cestě do Jeruzaléma se setkala s jedním velice pěkným „mladým mužem“ s nadpřirozeným charismatem. Jmenoval se Johann Georg, jako její otec. Společně navštívili svatá místa, jako by byli staří přátelé. Během této pouti jí vysvětloval anděl slavnostně: „Vy máte jít do Francie a tam se stát řeholnicí. Pak půjdete do Indie, kde se spolu znovu setkáme. Vy se pak vrátíte do Francie a nakonec přijдете zase sem do Jeruzaléma.“

Je to stejné proroctví jako to Matky Boží.

Marseille a Kongregace sester sv. Josefa od Zjevení

Mariam opustila Jeruzalém a připlula do Jaffy v naději, že najde svého bratra v St. Jean v Akkré. Loď však zaskočila nepřízeň počasí a musela se vrátit. Potom se rozhodla vrátit se do Bejrútu, kde ji očekávala rodina Atallahova, která jí zaměstnala jako služebnou. Plnila několik měsíců svoji službu u této libanonské rodiny k plné spokojenosti, dříve než se vydala na velkou cestu ... do Francie!

V květnu 1863 opustila v Marseille loď a byla přijata paní Naggiarovou v jedné křesťanské syrské rodině, jak tomu bylo také u paní Atallahové. Ona doporučila Mariam své přítelkyni v Marseille. Začlenění se podařilo dokonale. Mariam se cítila být adoptovaná v milé rodině, která jako ona sama mluvila arabsky, byla stejné víry a poskytovala jí velký blahobyt. Paní domu váhala, než jí nechala od samotě vyjít z domu, protože Mariam od začátku projevovala přání jít na mši. Ale vzhledem k jejímu přání jí to paní Naggiarová nakonec dovolila.

Mladá Galilejka objevila kostel sv. Mikuláše z Myry, kde se sloužila řeckokatolická liturgie (je to nejstarší melchitský kostel v Marseille). Tam se setkala s abbém Abdou, který se stal jejím prvním duchovním vůdcem a ke kterému měla blízký vztah také později, když žila daleko odtud.

Mariam pracovala po tři roky u rodiny Naggiarových a přebírala na sebe ty nejméně příjemné práce, aniž by si stěžovala.

Svoji přátelskostí, odevzdaností a neustálými úsměvy uváděla své okolí do úžasu, ale výjimečně měla někdy stavy mdlob, které mohly trvat i více hodin... Ze začátku to považovali za nevolnost z vyčerpání nebo kvůli půstu, který Mariam držela vícekrát v týdnu.

Jednoho dne ztratila Mariam náhle vědomí během modlitby u sv. Mikuláše z Myry a dali vědět paní Naggiarové, která jí nechala dopravit k sobě. Zůstala čtyři dny v bezvědomí. Její obličej byl bledý, ale normálně prokrvený.

Později Mariam sdělila abbému Abdouovi, že byla ty čtyři dny v nebi, v očistci a v pekle, a to v doprovodu Matky Boží, která jí vysvětlila tajemství jejich zjevení... Udržovala si o tom přesné a detailní vzpomínky.

Přešel čas a Mariam dosáhla 20 let. Neustále slábne a její zdraví je stále napadnutelnější. O svůj příjem se dělí s chudými a přispívá na pomocná díla. Zvláště je přitahována od Filles de la Charité (Dcerymi bliženské lásky), ale jejich představená jí vymlouvá přistoupit k nim, protože nemá ani potřebné zdraví, ani potřebné věno. Proto se orientovala na klarisky, ale opět onemocněla a pochopila, že

Sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše

nevydrží přísnost jejich pravidel. Nakonec nachází svoji cestu a životní radost v Kongregaci sester sv. Josefa od Zjevení, který má klášter v Capelette, na předměstí Marseille. Po několika dnech se její zdraví znovu dá do pořádku... Matkou Emilií, představenou, je přijata s otevřenou náručí. Je to podivuhodná žena, která Ma-

riam až do její smrti obklopuje nekonečnou náklonností.

Mariam neumí ještě ani číst ani psát a mluví velmi špatně francouzsky. V tomto přátelském okolí asi padesáti sester znovu rozkvétá. V noviciátě je dvacet uchazeček ze všech národností. Novicmistrovou je matka Honorine, nemocná žena, která ale ihned postřehne mimořádné kvality Mariam, která se ve své pracovní náruživosti hlásí o nejobtížnější práce. Neustále chválí Mariaminu poslušnost.

V lednu 1868 měla Mariam před matkou Honorine svoji první extázi v klášteře. Druhá nastala v srpnu, v kapli, mezi sestrami. Co se stalo?

Během klanění se před Nejsvětější svátostí měla Mariam vizi ukřižovaného Krista. Veliká bolest v boku ji srazila na zem a krev vytékala ze spontánně vzniklé rány. Je to první propíchnutí srdce láskou rozniceného úderu, podobně jako Srdce Ježíšovo bylo probodeno v jeho agónii. To je velmi vzácný jev. Jedná se o předehru spojení „Slova“ s nějakou duší v podobě mystické svatby.

Svatá Terezie z Ávily popisovala také, že „ji propíchl ohnivý šíp a zanechal ji zapálenou Boží láskou“.

Vzápětí nastoupila ve čtvrtek a v pátek stigmata. Problémy, spory, žárlivost zatěžovaly mladou novicku tak velice, že jí matka Honorine „pod poslušností“ přikázala, aby už příště před sestrami neupadala do extáze!

Zabýváme se teď chvilku jejími posledními týdny v klášteře Capelette. Jedna žena byla mezitím přijata mezi čekatelky a novicky. Všechno je připraveno, aby se tato „procházející cestovatelka“ stala nástrojem prozřetelnosti Matky Boží a Pána, kteří v Alexandrii a potom v Jeruzalémě předznačili této malé světlici cestu.

Sestra Marie Terezie Veronika od Ježíše bude plnit, aniž by to věděla, Pánovy plány a bude osvěcovat cestu své chráněnkyně, bude jí věrnou a bezpečnou, milující a inspirující průvodkyní, která bude nejenom přítomná Mariamině poslednímu výdechu, ale bude podávat každý den zprávy o milostech, jichž byla svědkyní. Z pohledu této výjimečné ženy si máme Mariam přiblížit.

(Pokračování)

*Z Maria heute 5/2017 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 29. 6. 2020

6:05 Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **7:10** U NÁS aneb Od cimbálu u lidové kultuře (150. díl): Táhle za kopcem je Sarajevo **8:40** Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Věk reformem: Západní schizma **10:00** Mše svatá z baziliky sv. Petra ve Vatikánu [L] **11:15** Poselství svatých: Svatý Petr **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Outdoor Films s Danem Pribáněm (1. díl): Když se chce, tak to jde **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (91. díl): Halina Pawłowska – spisovatelka a moderátorka **15:30** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Povolání k vděčnosti a chvále **17:05** Setkání **17:30** Můj chrám: Barbora Černošková, kostel sv. Augustina v Brně **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **18:30** Klaufský pohádkový kufřík (2. díl): O závistivém Evženovi **18:45** Víra do kapsy: Zajímají Boha naše peníze? **19:00** Quanti Minoris na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:20** Pošta pro Holuba: Kněžství dnes **19:30** Vietnam **19:50** Přejeme si... **20:05** Guadalupe: Živý obraz **21:00** ARTBITR – Kulturní magazín (94. díl): Dvořák na Sionu **21:15** V pohorách po horách (78. díl): Vítkovská vrchovina **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Terra Santa News: 24. 6. 2020 **22:30** Jak potkávat svět (57. díl): S Martou Kubišovou **23:55** Post Scriptum **0:10** Noční univerzita: Anselm Grün OSB – Práce s emocemi **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 30. 6. 2020

6:05 Misie slovenských salesiánů v Belgii **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Příroda kolem nás: pes hyenový a havran polní **9:35** V souvislostech **9:55** Muzikanti, hrajte **10:25** Noční univerzita: Anselm Grün OSB – Práce s emocemi **11:20** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cvrlikání (2. díl): Mošny **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (92. díl): Jiří Korda o exorcismu – lékař a kněz **15:25** Srbsko: Semínko naděje **16:00** Kulatý stůl: Kultura slova **17:35** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **18:30** Klaufský pohádkový kufřík (3. díl): O dobrosrdečnosti **18:40** Putování po evropských klášterech: Benediktinský klášter v Zevenkerken, Belgie **19:10** Řeckokatolický magazín [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka s Danuší Kubátovou [P] **21:05** Kambodža pohledem zblízka **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Oheň Jeho lásky: Modlitba a život Ducha **22:55** Svatováclavský koncert Václava Hudečka a jeho hostů z Paláce Žofín v Praze **23:55** Post Scriptum.

Středa 1. 7. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2020 **6:25** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Povolání k vděčnosti a chvále **7:30** Mezi pražci (88. díl): Červen 2020 **8:20** Hlubinami vesmíru s dr. Ondřejem Pejchou, 2. díl **9:05** Outdoor Films s Richardem Konkolským (2. díl): Kdo se bojí, nemá na moři co dělat **10:30** Bangladěš: Týdenní dopis lásky **11:00** GOODwillBOY (1. díl): Army **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Guadalupe: Živý obraz **13:50** Rura na Folkových prázdninách **14:20** Cesta k andělům (93. díl): Miloš Bok – dirigent a skladatel **15:10** ARTBITR – Kulturní magazín (94. díl): Dvořák na Sionu

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ

15:20 Kalvária Nitrianské Pravno **16:00** Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2020 **16:20** Můj chrám: Daniel Raus, kostel sv. Tomáše v Praze na Malé Straně **16:45** Letem jazzem (10. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... **18:00** Můj Bůh a Walter: Člověk **18:20** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **18:25** Klaufský pohádkový kufřík (4. díl): O hloupém Pepánkovi **18:35** Křivovatka v Příchovicích **19:30** Terra Santa News: 1. 7. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [P] **21:10** Noční univerzita: P. Doc. PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D. – Neuralgické body české duchovní tradice **22:00** Koncert pro Charitu – Sbirka pro Česko: Na vlně pomoci proti bezmoci: Praha, kostel sv. Šimona a Judy **23:35** Věk reformem: Západní schizma **0:10** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 2. 7. 2020

6:05 Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **7:05** Terra Santa News: 1. 7. 2020 **7:25** Výpravy do divočiny: Gorily na dosah **9:00** V pohorách po horách (6. díl): Radhošť **9:10** Kulatý stůl: Ekologie **10:50** V posteli POD NEBESY (1. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:25** G. Donizetti: Messa di Gloria e Credo: Podzimní festival duchovní hudby 2015 **14:35** Cesta k andělům (94. díl): Jiří Fuchs – filosof **15:25** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **15:45** V pohorách po horách (78. díl): Vítkovská vrchovina **16:00** Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2020 **16:25** Outdoor Films s Leopoldem Sulovským (3. díl): Na vrcholy velehor **18:00** Animované biblické příběhy: Ježíšova modlitba **18:30** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **18:35** Klaufský pohádkový kufřík (5. díl): O chlubitvém Kubovi **18:50** Obec Moravany nad Váhom **19:00** Večeře u Slováků: Den slovenských věrozvěstů [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 2. 7. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (50. díl): S Hanou a Petrem Ulrychovými **21:30** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Letem jazzem (7. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu – pohled na jazzovou tvorbu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 3. 7. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 2. 7. 2020 **6:25** Věk reformem: Západní schizma **7:00** U NÁS aneb Od cimbálu u lidové kultuře (144. díl): Za českými horami **8:20** Egypt – Ať je požehnan Tvůj lid v Egyptě **8:50** Pastýř na člunu **9:10** Noční univerzita: P. Doc. PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D. – Neuralgické body české duchovní tradice **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (94. díl): Dvořák na Sionu **10:15** Guadalupe: Živý obraz **11:10** GOODwillBOY (2. díl): Music **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Quanti Minoris na Mohelnickém dostavníku 2012 **13:45** Poletuchy: Na

skok do Zlína **14:30** Oživení studené války? **15:05** Cesta k andělům (95. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg **16:00** Zpravodajské Noeviny: 2. 7. 2020 **16:20** Jižní Afrika – Rozsévání v slzách **16:50** Klapka s Danuší Kubátovou **18:00** Jihomoravské město Dubňany **18:30** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **18:35** Klaufský pohádkový kufřík (6. díl): O chytré Jitce **18:50** Na pořadu rodina (14. díl): Když dítě nepřichází **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Červen 2020 [L] **21:45** V pohorách po horách (2. díl): Smrk **22:00** Outdoor Films s Viktorií Lörinczovou a Tomášem Vaňourkem (91. díl): Cesta jako žádná ze sta **23:35** Cenakolo: Svědectví o Lásce, mílosrdenství a přátelství **0:20** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 4. 7. 2020

6:05 Bol som mimo: Branislav Škripek **7:15** Rok na Svatém Hostýně **8:10** Příroda kolem nás: pes hyenový a havran polní **8:30** Cirkus Noeland (2. díl): Roberto, Kekulín a krmení zvířátek **8:55** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **9:00** Animované biblické příběhy: Ježíšova modlitba **9:35** GOODwillBOY VI. (2. díl) **10:15** V posteli POD NEBESY IV. (3. díl) **11:05** Víra do kapsy: Proč misie? **11:20** Můj chrám: Barbora Černošková, kostel sv. Augustina v Brně **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa News: 1. 7. 2020 **14:30** Jak potkávat svět (71. díl): S Radimem Zenklem **16:00** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **16:55** Zámek Židlochovice – zahrada času **17:30** Lenka Dusilová na Folkových prázdninách [P] **18:00** Věk reformem: Katolické reformy [P] **18:30** Biblická studna **19:30** Vezmi a čti: Červen 2020 **19:50** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s Mgr. Kateřinou Hoňkovou, 1. díl [P] **20:45** V pohorách po horách (79. díl): Kotář [P] **21:00** Na úsvitu společných dějin [P] **21:30** Pražská Loreta **22:00** Život jako smrtelná choroba přenášená pohlavní cestou **23:40** Historie a současnost Matice svatohostýnské **0:10** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Povolání k vděčnosti a chvále **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 5. 7. 2020

6:05 Řeckokatolický magazín **6:20** V pohorách po horách (15. díl): Violík **6:30** Na pořadu rodina (13. díl): Pěstounská rodina **7:35** Jak potkávat svět SPECIÁL (77. díl): S P. Miroslavem Suchoňem o kostelu Svatého Ducha ve Starém Městě **9:00** Večeře u Slováků: Den slovenských věrozvěstů **9:25** Na úsvitu společných dějin **10:00** Hlavní poutní mše svatá z Velehradu: slavnost svatých Cyrila a Metoděje [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si... [P] **12:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:15** Hlubinami vesmíru s Mgr. Kateřinou Hoňkovou, 1. díl **14:00** Muzikanti, hrajte **14:30** Lidé a město **15:10** Koncert pro Charitu – Sbirka pro Česko: Na vlně pomoci proti bezmoci: Praha, kostel sv. Šimona a Judy **16:45** CHKO České středohoří: Milešovka – Velemin a okolí **17:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Svět bez konce: Poslední věci života **17:55** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **18:00** Cirkus Noeland (3. díl): Roberto, Kekulín a slon Bublina **18:30** Animované biblické příběhy: Saul z Tarsu **19:00** Hriňovský kostelík na Islandu **19:35** Příroda kolem nás: lev a roháč **19:50** Přejeme si... **20:05** Život nikdy nekončí [P] **21:45** Vyvolení: hudebně taneční představení **23:10** Klapka s Danuší Kubátovou **0:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 29. 6. o 10:00 hod.:

Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos na sviatok sv. Petra a Pavla.

Utorok 30. 6. o 21:15 hod.:

Stopy Krista v Ríme (dokument)

Aký bol pôvod a historický dopad relikvií umučenia Krista a jeho učeníkov, ktoré sa dostali do Večného mesta? Film skúma najnovšie výsledky archeologických vykopávkov pri chráme Sv. Pavla za hradbami a pri hrobe sv. Petra vo Vatikáne.

Streda 1. 7. o 21:30 hod.:

Jeden na jedného

(Vatikán a Medžugorje)

V nedeľu 12. mája 2019 oznámil Vatikán, že farnosti a diecézy môžu oficiálne organizovať púte do Medžugoria. O tejto téme viac hovoria Ľuba Oravová a Martin Kramara.

Štvrtok 2. 7. o 10:00 hod.:

Svätá omša z Mariánskej hory v Levoči

Priamy prenos, celebruje Mons. Ján Kuboš, spišský pomocný biskup.

Piatok 3. 7. o 20:30 hod.: Marta Robinová – Od utrpenia k odovzdaniu (dokument)

Marta Robinová žila viac ako 50 rokov iba z prijímania premenenej Hostie. Za mystičkou, ktorej vzorom bola sv. Terézia z Lisieux, prichádzali desiatky tisíc ľudí, filozofov a štátnikov po radu a modlitbu.

Sobota 4. 7. o 20:30 hod.: Svätý Peter 2/2 (film)

Písal sa rok 33 a v Jeruzaleme sa odohrávali udalosti spojené s Ježišom z Nazareta. Peter bol jeho najvernejší učeník, no v kritickom momente zlyhal. Ťaží ho to, ale musí sa ujať úlohy viesť a budovať rastúcu Cirkev.

Nedeľa 5. 7. o 10:30 hod.: Svätá omša z Terchovej

Priamy prenos pri príležitosti sviatku sv. Cyrila a Metoda.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH • 4. července 2019 • P. Mgr. Jiří Můčka, OMI – Téma: Rok Božího Slova

Program: 16.00 modlitba zpívaných Klokotských hodinek • 16.30 rúženec a svätosť smírení • 17.00 mše svätá.

Kontakt: tel. 381 232 584 • e-mail: tabor-klokoty@dicb.cz • www.klokoty.cz • www.oblati.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

27. ČERVNA – 4. ČERVENCE 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 28. 6.		PO 29. 6.		ÚT 30. 6.		ST 1. 7.		ČT 2. 7.		PÁ 3. 7.		SO 4. 7.			
Antifona	812	912	1405	1580	841	945	857	961	873	978	1673	1892	1722	1941		
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1406	1580	842	945	857	962	873	978	1673	1893	1415	1590		
Antifony	813	914	1407	1581	843	946	858	963	874	979	1413	1588	1416	1591		
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	874	980	813	914	813	914		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1407	1581	847	950	861	966	877	983	1674	1894	1416	1591		
Antifona k Zach. kantiku	702	792	1407	1582	1412	1587	861	966	877	983	1413	1588	1416	1592		
Prosby	817	917	1407	1582	847	951	861	966	878	983	1675	1894	1724	1943		
Závěrečná modlitba	702	792	1408	1582	1412	1587	862	967	878	984	1413	1588	1416	1592		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	1264	1402	848	952	862	967	879	984	792	890	910	1019		
Antifony	818	919	1408	1583	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	1265	1403	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	1408	1583	851	955	865	970	882	988	1676	1895	913	1022		
Závěrečná modlitba	702	792	1408	1582	851	955	865	970	882	988	1413	1588	913	1022		
Nešpory:																
	SO 27. 6.															
Hymnus	807	907	1409	1584	1409	1584	852	956	867	972	883	989	1413	1589	1423	1598
Antifony	808	908	1404	1578	1410	1585	853	957	868	973	884	990	1413	1588	1719	1937
Žalmy	808	908	1670	1889	1678	1897	853	957	868	973	884	990	1678	1897	1719	1937
Kr. čtení a zpěv	810	911	1404	1578	1410	1585	856	960	871	976	887	994	1680	1900	1424	1599
Ant. ke kant. P. M.	702	792	1404	1579	1411	1585	1412	1587	871	977	887	994	1414	1589	1420	1594
Prosby	811	911	1405	1579	1411	1586	856	960	872	977	888	994	1681	1900	1425	1600
Záv. modlitba	702	792	1405	1580	1408	1582	1412	1587	872	977	888	995	1413	1588	1422	1597
Kompletář:	1238	1374	1238	1374	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 28. 6. – 13. neděle v mezidobí

1. čt.: 2 Král 4,8–11.14–16a

Ž 89(88),2–3.16–17.18–19

Odp.: 2a (*Na věky chce zpívat o Hospodinových milostech.*)

2. čt.: Řím 6,3–4.8–11

Ev.: Mt 10,37–42

večer:

1. čt.: Sk 3,1–10

Ž 19(18),2–3.4–5

Odp.: Řím 10,18b

(*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)

2. čt.: Gal 1,11–20

Ev.: Jan 21,15–19

Pondělí 29. 6. – slavnost sv. Petra a Pavla

1. čt.: Sk 12,1–11

Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9

Odp.: 5b (*Pán mě vysvobodil ze všech mých obav.*)

2. čt.: 2 Tim 4,6–8.17–18

Ev.: Mt 16,13–19

Úterý 30. 6. – nezávazná památka

Svatých prvomučedníků římských

(v olomoucké arcidiecézi: svátek Výročí posvěcení olomoucké katedrály)

1. čt.: Am 3,1–8; 4,11–12

Ž 5,5–6.7.8

Odp.: 9a (*Ved mě ve své spravedlnosti, Hospodine!*)

Ev.: Mt 8,23–27

v olomoucké arcidiecézi:

1. čt.: 1 Král 8,22–23.27–30

Ž 84(83),3.4.5+10.11

Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj přibyték, Hospodine zástupů!*)

Ev.: Mt 16,13–19

(nebo jiná čtení z Lek. V)

Středa 1. 7. – ferie

1. čt.: Am 5,14–15.21–24

Ž 50(49),7.8–9.10.11.12–13.16bc–17

Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukážu Boží spásu.*)

Ev.: Mt 8,28–34

Čtvrtek 2. 7. – ferie

1. čt.: Am 7,10–17

Ž 19(18),8.9.10.11

Odp.: 10b (*Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.*)

Ev.: Mt 9,1–8

Pátek 3. 7. – svátek sv. Tomáše

1. čt.: Ef 2,19–22

Ž 117(116),1.2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 20,24–29

Sobota 4. 7. – památka sv. Prokopa (na Moravě: nez. pam. sv. Prokopa nebo sv. Alžběty Portugalské nebo sobotní památka Panny Marie)

1. čt.: Am 9,11–15

Ž 85(84),9.11–12.13–14

Odp.: srov. 9 (*Hospodin mluví svému lidu o pokoji.*)

Ev.: Mt 9,14–17

STOLNÍ KALENDÁŘE NA ROK 2021

MALÁ POSELSTVÍ VOJTĚCHA KODETA

Fotografie a texty Vojtěch Kodet

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2021.

Pavel Nebojsa - Doron

Kroužková vazba, 240x135 mm, 69 Kč

NAŠE KOSTELY

Fotografie Vojtěch Kodet, Miroslav Hlávko, Pavel Kindermann, Lenka Fojtíková, František Ingr • Texty Štěpán Havlíček

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2021. Obsahuje fotografie sakrálních staveb ČR s popisem.

Pavel Nebojsa - Doron

Kroužková vazba, 240x135 mm, 69 Kč

ZÁLOŽKOVÉ KALENDÁŘE NA ROK 2021

Prodáváme tematické záložkové měsíční kalendáře na rok 2021 s citáty různých autorů k tématu kalendáře. Kalendář lze zavěsit na stěnu.

Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 70x215 mm, karton, 65 Kč

ŽIVOT SVĚTICE A ÚCTA K NÍ

SVATÁ RITA Z CASCIE • „PERLA Z UMBRIE“

Kolektiv anonymních autorů • Z angličtiny přeložila Eva Fleischerová • Odborná konzultace

P. ThDr. Angelo Lemme, OSA

Vyšlo s církevním schválením. Stručný přehled života italské manželky, matky, augustiniánky a mystičky, svaté Rity z Cascie (1381–1457). Zároveň i díky bohatému obrazovému materiálu je čtenář velmi dobře seznámen s úctou k této světici. Neschází ani několik modliteb spojených se svatou Ritou.

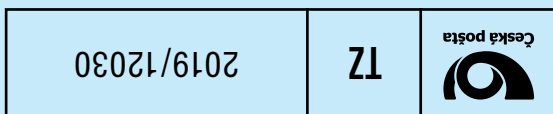
*Opatství Staré Brno řádu sv. Augustina
Brož., A5, křídový papír, 48 stran, 189 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz); Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se používáme konečného usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.